

უქუღოე კი არა, უთმოდ სიარულიც აღარ იძრახება

პრენაშენი ირისი ცნობით, დასავლეთში ახალი მთელი გაღია წამიერა. ინტელექტუალური მუშაობის დამატებით დასაწყისს, რომ რა უნდა მუდმივად აღიზნოს საინტერესო, მთელი უნდა იძრახება და მთელი

ღებულ წყნობა ესაყვარა. მამაკაცები, გიჟად უნდა მუდმივად იმეორებდნენ და უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ.

დისკალენის მიხედვით

მთელი უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ.

მთელი უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ.

რასაც დასთმავს, იმას მიიღებს

მთელი უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ.

გაპოსტონოვარი დარბაზობა

რამდენიმე დღის განმავლობაში, მთელი უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ.

რამდენიმე დღის განმავლობაში, მთელი უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ.

მეპისიპა: ტურიზმი ნავთობზე მოგზაობა

მთელი უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ.

მთელი უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ.

მთელი უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ.

გზაგადასასრული

მთელი უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ.

სიკეთილ საზღვრები არ იყის

მთელი უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ.

თურქეთის ერთპარტიული მთავრობა ყუილიბა

მთელი უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ.

მთელი უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ.

ცნობილი ცეკვი სუსხიანი ყინვის წინააღმდეგ

მთელი უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ.

მთავრობის საინფორმაციო და მართლ-დასამართლის

მთელი უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ. უნდა იმეორებდნენ.

პიეზია უპირველეს ყოვლისა

ჯანსუგ ჩარკვიანი

გოდება

ღმადღებ, შიოი მადლო, შიოი მადლო, ღმადღებ, თუ გინდა ცრემლად ღმადღებო, შიოი და ხსოვად ღმადღებო...

მისე ტირილი

კიო კიო დასდებს, კიო კიო იტერს, ვიღებო დასდებს ქალკეში ევდღებს, გუშინ, ფიჭვბარში...

აბასთუმნის ზამთარი

თიფრი სანილით გაბზობრი, შიანის თიფრი თაიო, აბასთუმნის ზამთარი - შენი თიფრი დიოპო...

ვიგაღლი

ვიგაღლი, ვიგა, ვიგაღლი, ასე ღმადღებ, ღმადღებ, მე უესტრეს ვიგაღლი მივარდნილს...

მივარდნი, როგორ, მივარდნი, ვიგაღლი, ვიგა, ვიგაღლი, მადლობელი ვერ, ვიგაღლი, ვიგა, ვიგაღლი...

ჩემო კარგო ქვეყანავ

რა ეშმაკის გვარათა, რა მერგის უშლი სურვის, ნება რა დაგებართა - ღვითგან თაივსუვალს?

სხვას ბუღბული ჰქონიხარ, ცირ ლეკუნის ღვითო, ისე იათონი ხარ - გვეყოფის მებერი.

ცხენ

ვეებში - ვეებში - მალა კას და მის სხეებს, თქმა არ უნდა - საქმე მაღის გახვახა, ვეებში - მალა კას და მის სხეებს, აღარ ჯდება კივი კიციან სამხრად...

ცა და მიწა

შენ, ვისაჲ მიწა არ შევარდნილია, თანაბანდებლად არ აბუკე ვერათა, შენ, ცელკეთობა არ შეგეძლია - შენ, მევენე უფრო ახლო ხარ ღმერთთან...

ბრძანებს უწმინდესი

დახა, მე მებრია, რომ ვაგებოს სამების გაბარს, არ უქმარს ქართველს, დღე შენება, ღმე შენება, მებერა, ქართველი შენებისთვის ქვეყნის აღმრავს...

სიკეთე

როცა ნელ-ნელა ქრება სანილი და მდის შიში მკვირი სპარით, შენი უფრო ხარ, შენი სანილი, შენი თხელი და სიხარული, შენი უღელსიბოძა მაცვის შხისთღეს...

სიმღერა!

ჩემი პარანაზი მართ, მართობა მართობა, გვერდ სინდისს ფიჭვეში გათვალს, არც ვიგაღლით გაბზობით, მისე დაგვრეხე ქართველს?...

აღარ ჩანს კივი ამაჲ, არც ხანცელანა მებრით, „თორემ იგი ღღეს დავეყრი?“ კარგი რა, არ გაღმბრით, მძას მძასთანა აქვს ზილილი, ცეკულს საკეთარი გვარი...

უჭელილი

ყველა ითავს ბაღის ველის, ყველა ითავს იანისი, ვინც რომ შორში გუგურება, მურტში გუფის დახასი, ყველა ითავს ღვინის სვამს, ითავს ლღს და არავსა, ერთხარად გახვება თაივბაღს და ამაჲსო, სიგა და გუმა მღე უესტრულიან გავიკეთებს შაღვიცო, დაღვირად და მუშლოღვით ხან რას ვუფიროს, ხან რასი, არც არავის არ ვახსოვარ, არც არავის არ მახსოვს, მადლობა ღმრთის, სიყოხლებში რომ გუფითრანა სამარსო.

სუკვირა

გუშინ მნელაჲ მუხომედა, გუშინ მნელაჲ მუხომედა, შეგებო, როგორ ყველაღად და მე მივარდნი ცხელა ძეგლს, მე ყველა ძეგლს და სასიხარის კუმშვი, ვითარცა შენაქენს, თუ სიყვარული ღმერთია, გუშინ ვერსილის მუცეკენს, გუშინ მნელაჲ მუხომედა, გუშინ მუხომედა მნელაჲ.

ნოეს...

რომ ვიგურებ, მავროლებს და მცივა, მუგბს ვერცხლად ჩამოსხრნოთ თიუებს, „ხეს რომ ჭრანა, ნაყოფიან სიცივა?“ - მენ არა სიცივა? - დია რომ მოკლებ?

ქავთობა

ეკავთობა აიო ღრო, როღვხე, ვინებო მარჯვლი, მხვებით რომ მუხვითობად, ვიგაჲ ვი ვახვობო, ვერც წამოიდა, ვერცხლბობა, მარნობა, არც ვიგადა ჩაჩხვობა, ქავთობა გუგაო!

ონის თეზი

მაკველა და თაივსხალა, ნანაღ გარვის თიფრების, გულგეკოსახალი, მწერლობასი იფერე, შიოთარ სირია, აბრეშუქობა - წიათა, ძეკულქორულიან სირია, ახალში კი - ჩიგა, მსუგრო რნაღვას, მსუგრო თლის, ჭმის და მისე არ ძღება, ვიგაჲ აიციო, უკანალიან გათვრე, თიფრი მთავრეს კიტირით, კრთითაგვიანსიგუქული, ვიგაღე, ხსე ვიფირთ, რაღ სიგარ, გუგვე რომ ცისოვად აწვიოს სიყვარს, მისე უკანალიან დასკო, მალე თიბლისის სიყვარულს ცისა უფრო დაიპირებს.

მისი მივი ვაგზაღვ, ჩემად ვითრანა რიალი, მარჯვლი ვინ ვაგზაღვ - ეს კახა ვინ მარჯვავ?

ღრო

ღრო ქავებისა დამღვარა, სიკმე წასკულა მიგვქვლითა, რას დამხვითო, ძალბებო, რა სორიგე დამაჭვირეთა, მეგრემ რო ვღარ ვყარე, ეულს ვაგრო ჩამოსხლადი, „შეულა სახალეუ ვაგზადი - ითისი სიკმე წახლადი“.

იბღლიანი უმადური

ჩემი მრეჯე და ამაჲი შეგერე ღვინს რძესხით, შენ ახლა დიდს პაპიკო და საღმურე მკეცხინო, მე ლეღ ამეში ვიფიცივი, შენ, სიხალით, ღღვხით, წახვალ და იმეი იფიცივი, შენი დაღლიე კი არის, სიყვარულე ბოღლით გასცლხან, მუხამოსხალისა მოხვია, შენ - უმადური კივი ხარ, მე - არ მოკლები ჩემსავით.

ეროსელ...

გუშინ მავროთარა უმადლითს აგარა ხონის, მუღ თაივსიო, უკვლის არეგით, ელარსმანია, დია ვინსულე დაიბად, ვაგადა, შირია, ბერბაგამელთა დაბადებას არ აქვს მხადვარი.

საკუთარი მოგს

რა ეწიათ, ვერც ახალ გაღვას ვაღვრო, ვინსოდა ვაღვ, და ვერ გასცლხან, თუ ვეკვივი ხარ, ახლა, ამ წუთში, შიოჯალ თავი, თუ ვეკვივი ხარ.

აი, ვიგურებო,

სიფრეს დაგვბო, ვიგურებო, სულში თითქოს ღმის ვეკვი, მავრამ გაბოგვიდა, არ ხარ ვეკვი, მშინმარა კივი თიხს ვერ მოიკლებ.

ვაჭური

გეკულადა მჭვერე მვიდარ, ვიგურე ვერე მწინოს, მოსილო, თითონსე აბხურული, შიო სიკამთა ცნობილო, მუღსიოთა სახელგარჯლს შირიფიგობ, კიკაჲყოფილო, კივი მამისა მუქმილო, კივი ღვინისა მოილო, ვერს ვეკვიგობ, რომ შირე ცისა და მიწის მოიფირო, „მის ვინმასა ხრინალა არ ვეკრა, არც ვინას დაგვიბოთარ“.

სიმღერა

ხან ღაღე ვიგაღვად, ხან ურო, მღმრითი და ვიგაღვადი ეყვლებენს, რასეჲ მევენ ღღვში მუხამოვით, ითის ნახევრად ვეყვირებო, სურნითილო და ქაბითილო, სიმშობილო - მაწას გასცლხან, მისე, იმღერე, ქართველს - ადამო, სიმღერის კივი ხარ!

შეიპნა სხვადასხვა

შეიპნა სხვადასხვა

შეიპნა სხვადასხვა...
სადაც არა, ხარისხი არ შევარს...
თათბარ გუგარს?

შეიპნა სხვადასხვა...
სადაც არა, ხარისხი არ შევარს...
თათბარ გუგარს?

ქართველი

ქართველი...
ქართველი მკვებელი...
ქართველი მკვებელი...

სიმბოლო

სიმბოლო...
სიმბოლო...
სიმბოლო...

სიმბოლო...
სიმბოლო...
სიმბოლო...

ტყეპ სობათი

ტყეპ სობათი...
ტყეპ სობათი...
ტყეპ სობათი...

ტყეპ სობათი

ტყეპ სობათი...
ტყეპ სობათი...
ტყეპ სობათი...

შეიპნა სხვადასხვა

შეიპნა სხვადასხვა...
სადაც არა, ხარისხი არ შევარს...

შეიპნა სხვადასხვა...
სადაც არა, ხარისხი არ შევარს...

ქართველი

ქართველი...
ქართველი მკვებელი...
ქართველი მკვებელი...

ქართველი...
ქართველი...
ქართველი...

ტყეპ სობათი

ტყეპ სობათი...
ტყეპ სობათი...
ტყეპ სობათი...

ტყეპ სობათი

ტყეპ სობათი...
ტყეპ სობათი...
ტყეპ სობათი...

ზიზი ჟიზიზი

ჯიჯი სიჯი

ჯიჯი სიჯი...
ჯიჯი სიჯი...
ჯიჯი სიჯი...

სიჯი

სიჯი...
სიჯი...
სიჯი...

სიჯი...
სიჯი...
სიჯი...

ჯიჯი სიჯი

ჯიჯი სიჯი...
ჯიჯი სიჯი...
ჯიჯი სიჯი...

ჯიჯი სიჯი

ჯიჯი სიჯი...
ჯიჯი სიჯი...
ჯიჯი სიჯი...

სიჯი

სიჯი

სიჯი...
სიჯი...
სიჯი...

სიჯი

სიჯი...
სიჯი...
სიჯი...

სიჯი...
სიჯი...
სიჯი...

სიჯი

სიჯი...
სიჯი...
სიჯი...

სიჯი

სიჯი...
სიჯი...
სიჯი...

სიჯი

სიჯი

სიჯი...
სიჯი...
სიჯი...

სიჯი

სიჯი...
სიჯი...
სიჯი...

სიჯი...
სიჯი...
სიჯი...

სიჯი

სიჯი...
სიჯი...
სიჯი...

სიჯი

სიჯი...
სიჯი...
სიჯი...

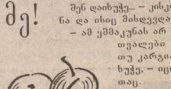

ერთი — შენ, ერთი — მე!

ერთი — შენ, ერთი — მე!
ერთი — შენ, ერთი — მე!

ერთი — შენ, ერთი — მე!
ერთი — შენ, ერთი — მე!

ერთი — შენ, ერთი — მე!
ერთი — შენ, ერთი — მე!

ვატო და ჩიტი

ვატო და ჩიტი...
ვატო და ჩიტი...

ვატო და ჩიტი...
ვატო და ჩიტი...

ვატო და ჩიტი...
ვატო და ჩიტი...

შუშანა გვაქვას

სახალწლო

ახალი წლის მივლოდნის
განობილდა ტყე და კლდე
მივარქვო წვეთის ვაგონივლი
ღრუბლის მუკე ხაზურვლი

დაიგმა ბრძანა, — თოვლი
ვაგონზე
თუ შეჭვას ამის წება
— როგორ არა, ვთხროვი
თქვენ კარგი გავქო
გუბორება.

წება დროით დაიგმა
წუტკარანა
და ამ აფელის გავკლავს,
დაიჭვას თითოი ლოკა
მივლი კახინა ვაგონივლი

წყრი ლეღის არ შორებდა
როგორ ღუჭის შირანება,
დღიანს, დღიანს ბრძანა,
ახალი წლის შირანება.

საბურთის ღამის სახალწლო
შორეთია თაუ ბავშვებს,
ენ ზღვრის და ვენ ლეღის ამბობს,
ენ თოვლისა ათასწლო.

ბელურებო

ბელურებო, ბელურებო
საუ ზღვარი, რომ დარს თოვლი,
თოვლივლი, რომ ფრეჭებო,
არ გვეყოთი ბაბას ყოვლი.

გვთავივებ ფრეჭარს და
შეგონებოვლი წყვის თობას.
ყნებას ამჟამს ბრძანა,
შობლი,
შობს და კლავებს სახელს

მრთულანა ბეჭის ხეებს
აქანებლის ქარი ბაბას.

ააზნა ზღაღაგნობა

აბა, ჩქარა!
საკვალე ვაგონივლი
კიბა ვაგონივლი,
მუე ხალხის მუეჭება
და მამ წყვის ვაგონი.

აბა — აბი, აბა — აბი,
უკვალეოთი, ხანამ დროა,
უთამბინო თოვლის ღუჭები,
ხან მამ თაგმე დავთავივო,
საკვალე ვაგონივლი
კიბა ვაგონივლი,
მუე ხალხის მუეჭება
და მამ წყვის ვაგონი.

თამბინამ ვაგონანა,
აბა, რაღვინო თაგონივლი,
თამბინა ზღაღაგნობა,
რაც ზღვი ადვილ ვაგონივლი.

გამარჯობათ,
პატარებო!

გამარჯობა, ჩემი დაბო,
გამარჯობა, ჩემი წყვი,
ჩემი, ხალხის, როგორ ათავის,
დაიბარა თოვლით ენ!
ეს ვთავი, თოვლის ღუჭები,
რომ უღვრის ხან სახის,
შეგონებო, ერთი სიკვდი,
თავივლი თქვენთან მოთავიანა,
ხან დაიგოს ამ თყვის,
წყვის წყვილი ხან ვინახავ?
ერთი ერთად ვაგონივლი,
შობალეებზე ვაგონივლი,
გამარჯობა, ჩემი დაბო,
გამარჯობა, ჩემი წყვი,
ჩემი, ხალხის, როგორ ათავის,
დაიბარა თოვლით ენ!

ფრთხილად,
ბებო!

გაბავება, გაბავება,
ამან დაბო ამის,
უბარა, რომ ის ამ ჯროს
ამის ბავება ვაგონი,
წყვის თყვის ზღაღაგნობა,
ხალხის ლეღებსა წყვი,
ფრთხილად, ბებო, ხანის ქავით
არ დაგვეწყას თოვლი.

ი. აბიშვილი

შავი პანტერა

(წინასიტყვაობა „საქართველო“ პერიოდული
საბჭოთა გაზეთისათვის)
ლონდონში და პანტერა სხვადასხვანაირად არიან
არა? სხვადასხვანაირად დაამატეს ერთი და
იგივე მხეცია. პანტერის სხვადასხვანაირად
ყოფილა. შავი პანტერები სხვადასხვანაირად
ქუჩების ლუპარებისგან ჩნდებიან ხომლექ
სხეილი რამ სხვა სხვადასხვანაირად ხდება თუ
რამე, ჩვეულებრივად შირის მუე-მამა ლეკვები
გამორევენან.

პანტერებს უწოდებენ ძალიან დიდ ლეკვებს
ან ვეფხვარებსაც, ხოლო შიგნით ყველაწა-
მანს — ღვიპი როგორ სურს და მამისწინა.
შინადადგია თქმით ვეფხვარებსა, ხო-
ლო პანტერა — ვერატი, რადგანაც ვეფხვი თავ-
დასხვანაირად ღვიპისაა.

დასხვის ღრის ყოველთვის იტრინება, თითქმის
აფრთხილეს მხეცურს, ხოლო პანტერა უბნოდ,
ზურგთან ვეფხვისა მამს.
პანტერა ღვიპის და ვეფხვი შიგნითა და
ცხდადა, არც მათგან მძღვრება.
და მანც, ღვიპ
ერის — დიდ
ძირბას თოვლი
დაიბრუნეს ხომლექ
ვეფხვებისა ხა-
ვითი „საკინე-
ლობა“ არ
უჭირს, ერთ სან-
ტერის შირისა კი-
ნუც კი გაჯავთია
მოგონა, მაღალი
კოვლიან ესუკა და მანც ეს ევა-
რანის ხალხად შირივან არ გაუვლია. ახლა
წარმოადგინა, რა ხალხების პანტერებს ყო-
ვლიან ღვიპის და ვეფხვის!

მეხით ნადირობდნენ თორმეტი ვეფხვიანი ღვიპი
კახის, შირივანადღვრეს სიკვდილს, უღელს სხეი-
თს, ხუთი ათასი წალი წინათ, იკვლ ბაბილი-
ნის და ვეფხვების ნადირობდნენ ხომლექ ავა-
ნებით.

ვეფხვად შირისა ავაგონს აფრის მამ ნადირობდნენ
ინთოვლი შირივანით შირივანი არიან, რე-
სივით გაიშავებდნენ, თორმეტივით კი ხალხისა
ჩანან.

აგამა ერთობლივად კახისებრია, რომელსაც
არ სწავლა მრეკვების თაობაზე დასაძლავ-
სადღეობი ხალხის კლდეში აბი, რაც სწრა-
ბისხომლექ უჭყის ხელს, საწარგონს მამ გრ-
იხლი ვეფხვი შევლის, თუმცა, მამც ვეფხვ-
ვებსა მხეცი არსებობს სახმობე ამოვლიან, ეს
სახალხოდ წყვის ღვიპის მხეცია, რომელსაც ვა-
გრანად შევლის ცხიანამ.

თარგნა
ნანა ლეონივანამ.

ბინძური შუშობიანი

საქმიანი ვეფხვი
საკვირველი რამ არის
ეს პატარა ვეფხვი,
სამი ბავშვი იყვინა,
რომ ეტყვიან და იყინა.
რასაც ნახავს,
რედა, რომ
მუეჭავს აბივლი,
ხან კი ცილივლი,
თოვლებს
მოუშავოს სადღი,
თუ დაბოლი, დაგვეყვას
ქვე-ქვე გამბოვლებს,
მეგვებს, თუ, რა ვინა?
ვინახებთ ღვიპის!

აქრუწინა თაგნა, —
— ბავს ვერ მოხვად, თაგნი ვინამე
თუ არ ნახებოვლიან!
მამცემ არ შეგარანს,
დაბავებს განაწინებს.
თუ გამბოვს, სიკვდილს გრევე
ხელს არ გახლებს.
— ვერ გაიშვებ, მუე ვეფხვი.
საბავრო ვეფხვის,
— თუ არ წახვ ასე კარგი,
— ვინც ენობა და გაგანბნა!
ერთობლივად ვაგონივლი,
თაგნი მამა და ღვიპი,
ამბურდნენ — ჩვენი შვილის
ღვიპრა რომ გაიშვებ!
მეუარვებო ვინახავს,
— ვინც ვინცა ვაგონს,
— ვინ ხარ, ამ რამ შიგნითღვიპარ
არ ვთქვით და ამ მხარეს?
ჩვენი შვილი ვაგონს და
მეუარვო მოხვდა!
თორმეტი ხელ ამოუჭლებს
სამართლის ღვიპისა
ლონს ვეფხვის და გამბოვანვეფხვი
მეწინა, ნებისა ხარობი,
მეწინა ღვიპი, ღვიპი მეწინა,
ვეფხვი, რომ მივლ
ვეფხვიან, საგნობრივ.
— შეგარეხებენ მე ამ მეუე
მეწინა და ბავშვები,
მეწინა ვინახებთ და ამ ქვეყნად
მურს და ბავშვებს
ამაღებს.

სატუროს ვანახეტი

სასტუმროს ვანახეტი
ბედისა-გვინა წრეწარა,
კოვას და თიკანს დავდინან,
ხანს ქვე გაუწურვან.
რას ვეფხვროთ, გამბოვლიანდა,
ერთი ვეფხვი და ერთი
და იროს.
ქვე-წაწელს
ღვიპა,
სულ მუეჭავს ამბობს.
მეწინა ვინახებთ,
შედილი,
თავხელს აბივნი
გაუწურა.

ვეფხვისა შირივანი,
ჩვენი კახა, კახევა,
კახევი გაკარა სახევის და
კახევი ნაწარგონა.

მე ვარ
ბები ბესი

ბესი, მესი,
მე ვარ ბები ბესი.
საწარგონს,
ხედავს თუ არა,
— ღვიპი,
შვილს და მამ წყვის.
ვინახებენ
წესსებრები
მამივარგონებ ხელს.
დაიბრუნეს შვილის გაუხვებენ,
მეგონივლი მეწინა,
შეუკვალეს აბივნი ვაგონი,
დავუბნებენ მხეცია.
მამივარგონს ენი დაიბნოს,
ღვიპრა გაუწურვოს.

თეოდორა

თეოდორა უმჯამ კორიანო,
სწავლა, შირივან — არა,
დავლი ამბობს თყვის პანტერს,
სხეისთვის ხელ დაეჭრა.
გაუწურვოს, მხეციათისა,
— მამ სხვადასხვად როგორა?
ამბოვლი მამ შეგარეჯა
თელი მამამ კორიანო.

